

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25.06.1990, sp. zn. 9 Co 146/90, ECLI:CZ:NS:1990:9.CO.146.1990.1

Číslo: 5/1993

Právní věta: Samotné ohrožení nemocí z povolání není dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a tedy ani důvodem pro poskytnutí invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu. Tak je tomu i tehdy, byl-li pracovník převeden na jinou práci z důvodu ohrožení dvěma nemocemi z povolání.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 25.06.1990

Spisová značka: 9 Co 146/90

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Nemoc z povolání

Předpisy: 100/1988 Sb. § 19
§ 29

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím bývalého Úřadu důchodového zabezpečení v Praze byla zamítnuta žádost navrhovatele o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku posudkové komise sociálního zabezpečení bývalého okresního národního výboru v K. z 2.8.1989 není ani částečně invalidní a částečný invalidní důchod mu proto nenáleží.

V opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí navrhovatel namítal, že pro svůj zdravotní stav není schopen vykonávat své dosavadní zaměstnání havíře-předáka rubáňového kolektivu, kde získal 9. osobní kvalifikační třídu, ale jen zaměstnání méně kvalifikované s podstatným poklesem výdělku.

Krajský soud v Ostravě zrušil přezkoumávané rozhodnutí, považoval navrhovatele od 1.12.1988 za částečně invalidního pro obecné onemocnění a od 17.10.1989 za částečně invalidního pro nemoc z povolání. Při rozhodování vycházel z výpovědi navrhovatele jako účastníka řízení, z obsahu připojeného posudkového spisu a zejména z posudku posudkové komise sociálního zabezpečení bývalého krajského národního výboru v O. z 18.1.1990, podle něhož navrhovatel (jehož dosavadním zaměstnáním je zaměstnání havíře rubače-předáka), jemuž byla v roce 1971 přiznána 9. osobní kvalifikační důlní třída, byl v prosinci 1987 převeden z dosavadního zaměstnání na méně kvalifikované práce v podzemí pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (neuropatii nervu medianu oboustranně). Od skončení výplaty mzdového vyrovnání, tj. od 1.12.1988, je proto částečně invalidní.

Protože však nemoc z povolání (onemocnění cév, nervů a kostí horních končetin z vibrací) byla bezpečně prokázána až 17.10.1989, je jeho částečně invalidní důchod v souvislosti s nemocí z povolání až do tohoto data. Nemoc z povolání se u něho vyvíjela poněkud a v roce 1987 prokázána neuropatie nervu mediánu mohla být již prvními příznaky vyvíjejícího se onemocnění z vibrací.

V odvolání proti usnesení soudu prvního stupně navrhovatel opakoval námitky vznesené v průběhu řízení před soudem prvního stupně, že již v době převedení z práce rubače trpěl nemocí z povolání a požadoval proto přiznání částečného invalidního důchodu pro souvislost jeho částečné invalidity s nemocí z povolání již od vzniku jeho částečné invalidity, tj. od 1.12.1988. Poukazoval na to, že již v této době měl zdravotní potíže, které byly později kvalifikovány jako nemoc z povolání, a na to, že tato skutečnost je rozhodná pro vyšší odškodnění nemoci z povolání ze strany jeho zaměstnavatele.

Nejvyšší soud České republiky svým usnesením potvrdil usnesení soudu prvního stupně a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Z odůvodnění:

Jde-li o důchod podmíněný zdravotním stavem občana, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku příslušné komise. Zprávy k jednání posudkové komise vyhotovuje ošetřující lékař posuzovaného občana, doplňující odborné lékařské zprávy pořizují odborní lékaři téže nemocnice s poliklinikou, kde je posuzovaný občan léčen, popřípadě je pořizují odborní lékaři příslušného zdravotního zařízení vyššího stupně (nemocnice II., popřípadě III. typu). Jde-li o nemoc z povolání, vyhotovuje lékařskou zprávu pro jednání posudkové komise oddělení (kliniky) nemocí z povolání příslušného zdravotnického zařízení.

Soud prvního stupně proto postupoval správně, když vycházel z posudku posudkové komise sociálního zabezpečení bývalého krajského národního výboru v O. Komise podala posudek v řádném složení za účasti odborné lékařky nemocí z povolání na základě lékařské dokumentace navrhovatele a zejména též na základě lékařské zprávy Krajského ústavu národního zdraví v O. - oddělení nemocí z povolání, kde byl navrhovatel pro účely tohoto posudku vyšetřen při hospitalizaci od 17.10.1989 do 3.11.1989, v níž bylo i hlášeno zjištění nemoci z povolání. Správnost závěrů tohoto posudku pak nebyla zpochybněna ani v odvolacím řízení, neboť navrhovatel v odvolání neuvedl žádné nové rozhodné skutečnosti, které by nebyly uvedené komisi známy a které by nebyly hodnotitelné. Protože nemoc z povolání (onemocnění cév, nervů a kostí horních končetin z vibrací), která se u navrhovatele nepochybně vyvíjela, byla zjištěna až v říjnu 1989, i když byl již od roku 1987 pro ohrožení touto nemocí na oddělení nemocí z povolání sledován, nemohlo být vyhověno jeho požadavku, aby mu byl přiznán částečný invalidní důchod pro souvislost s nemocí z povolání již od 1.12.1988. Samotné ohrožení nemocí z povolání není podle platné právní úpravy dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a není tedy ani důvodem pro poskytnutí dávky invalidního či částečného invalidního důchodu. Proto nebyť dalších navrhovatelových onemocnění zakládajících jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nebylo by jeho převedení z práce rubače, byť pro ohrožení dvěma nemocemi z povolání, důvodem přiznání částečného invalidního důchodu.

Věcně správné usnesení soudu prvního stupně proto bylo odvolacím soudem podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrzeno.

Žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.